

[Kim Behnke]

det bureaukrati og den administration, vi i dag har fået opbygget.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil begynde med at kvittere for, at CD på et par punkter støtter SF's forslag. Selv om man ikke kan stemme for dem nu, er vi i hvert fald enige om at arbejde videre med dem, og det gælder både hjemmehjælpen og forslaget om en EF-oplysningskampagne.

Jeg er sådan set enig i, at hovedproblemet på EF-området er at få regeringen til at lukke munden op og sige, hvad de mener, og det kan vi selvfølgelig ikke få dem til, ligegyldigt hvor mange millioner vi ofrer på det. Men jeg tror, vi er enige om analysen af, hvor problemerne ligger i denne debat: man stikker det under stolen, man vil ikke vedgå, hvor vidtgående en integration man går ind for.

Hvad angår forsvarspolitikken, kunne CD ikke forstå, hvorfor vi stiller et forslag om nedskæringer på forsvaret i den nuværende situation. Jamen jeg synes da, det er meget velbegrundet. Vi ser jo, at vores nabolande skærer meget betydeligt ned. I Tyskland har man reduktioner på helt op til 40 pct. af sit troppe-mandskab, og derfor kan jeg ikke forstå, at det er umuligt herhjemme at diskutere et besparelsesforslag på 15 pct. på militæret. Jeg kan slet ikke se, hvad der er det urealistiske i den situation.

Men, siger hr. Duetoft, så burde vi putte pengene i en kasse, hvorpå der stod Bush, og sende en check af sted til ham. Det kan der være noget om under to forudsætninger. Den første er, at soldaterne dernede var under FN-kommando. Hvis det var FN, der havde besluttet at starte krigen, og hvis det var FN, der havde kommandoen over tropperne, kunne man med en vis rimelighed sige, at Danmark havde en bidragspligt.

Den anden betingelse var selvfølgelig, at vi skulle støtte krigen, men det gør vi ikke i SF. Vi støtter ikke den krig i Golfen. Vi synes, man skal holde op med det; vi synes, man skal lave en våbenhvile. Vores principielle synspunkt er, at den embargo, den blokade, af Irak, man lavede, slet ikke nåede at få lov til at virke; man fik ikke afprøvet det at løse en konflikt med fredelige midler. Derfor har vi modsat os, at man nu går i gang med en krig, som koster i tusind-

vis, måske i hundredtusindvis, af mennesker livet. Det kan blive en helt ukontrollabel og dramatisk situation dernede – senest har Saddam Hussein truet med atomvåben, med biologiske våben osv. – og vi synes ærlig talt, man skal stoppe så hurtigt som muligt og gå over til de fredelige midler igen.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne begynde med at sige til hr. Kim Behnke, at fordi det kunne lade sig gøre i et eksempel – et fast, praktisk eksempel i forbindelse med Hendes Majestæt – er der forskel på det og så at indarbejde det som noget, man bare skal gå ud og gøre. CD har aldrig nogen sinde frasaet sig muligheden for at inddrage private sponsorer i mange ting i Danmark, men i og med at man på finansloven regner med, at så og så mange penge altså skal tjenes ind af Hendes Majestæt Dronningen, tvinger man dronningen til sidst til at blive en reklamesøjle, og det er det, vi tager afstand fra. Det ændrer ikke noget ved, at det i nogle enkelt-situationer muligvis godt kan være sådan.

Hvad angår værdighedsdiskussionen, har hr. Kim Behnke selvfølgelig lov til at have sin egen måde at definere værdighed på. Jeg definerer nu min værdighed på en lidt anden måde. Jeg synes, det er aldeles uværdigt, at man bare slår ud med armene og siger: Vi har ikke noget ansvar for de nye demokratier i Østeuropa eller for udviklingen i Sovjetunionen: Væk med alle støtteordninger derovertil. Det samme med ulandene: Vi har ingen ansvar for dem. Det er et spørgsmål om værdighed; det er et spørgsmål om, hvorvidt vi som mennesker tror på, at vi kan hjælpe andre og føler os forpligtet til det. Jeg mener faktisk, at jeg i min barneskole i kristendomsundervisning lærte, at det kristne grundlag, der er baggrunden for det danske samfund, var næstekærlighed, og næstekærlighed er jo altså også at hjælpe mennesker i nød andre steder i verden.

Det er et spørgsmål om værdighed, kan jeg sige til hr. Kim Behnke, men det er måske også i dette tilfælde endda et spørgsmål om god forretning, for det er dog stadig væk en bedre forretning at hjælpe mennesker i ulandene og i Østlandene til at blive, hvor de er, end at de vandrer herover, hvor de bliver den form for flygtninge, som hr. Kim Behnke er så meget imod.